

ΧΡΟΝΙΚΑ

“Εγεινε κι’ ὁ Διάδοχος προχθὲς Συνταγματάρχης.

Τὸν θρόνον του παρίτησε καὶ ἄλλος Πατριάρχης·

Ἐμαθον δὲ τὴν εἰδησιν ἐξ Ἱεροσολύμων

Ο Δαμαλᾶς, ὁ Μολοσσὸς κι’ ὁ κύριος Φιλήμων.

Ἀθρόοις ὅτὸν «Παράδεισον» οἱ εὐδεβεῖς πηγαινοῦν.

Μια καὶ δέκα δίνουντες καὶ ἐλευθερώς μπαίνοντες,

Σὰν εἶνε καὶ σαρακοστὴ κρατοῦν δὲ οὐ νχτια

Καὶ φεύγοντες τὸ ξημέρωμα... μὲν περιπνευμονία.

Τὰ δάση ὅλα καιόνται καὶ ἔνας ὅτὸν ἄλλον λέει :

— Γιὰ τὸν ίδες ἐκεῖνο τὸ βουνό πᾶς ἄναψε καὶ καίει!

Ο Ἡπειρωτῆς ἐκαθεν ἀπὸ ἀρθρομανίαν,

Τηείκουν δὲ ταλαιπωρος εἰς ἀνταρτικὰν βίαν.

Κι’ ἄλλο συλλαλητήριον δὰ γείνη εἰς τὸν Στύλους.

Φόλαις γιατὶ δὲν δίδονται ὅτοὺς ἀδεσπότους σκύλους;

Ἐντὸς μικροῦ θὰ ιδωμεν εἰς τὸν Λαγιαρνιωτάκη

Τὸ Αάγιον ἀρνι, ὅλλα πολλὰ καὶ τὸν... «Καραπατάκη».

Ο κύριος Θεόδωρος στὸ σπῆτι του κλεισμένος

Θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα τὸ κόμμα καὶ τὸ Γένος.

Πλὴν κάποτε μακρὰν αὐτοῦ διώκων τὴν ἀνίαν

Συντάσσει ἀρθρα ἀσύντακτα γιὰ τὴν γυνωστὴ

[•Πρωτιαν•]

Θεοχαρης

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

(Επίτραπη)

Λέξεις! λέξεις! λέξεις!

•Αριστ.

Η ΓΙΑΝΝΟΥΔΑ

(Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κόμητα Δε·Κάστρου)

Φίλαρκέ μοι Κόμη.

“Ἄς ἀσχολῶνται οἱ ἄλλοι μὲ τοὺς συνδυασμούς, μὲ τοὺς δημότας, μὲ τὰ δάση καὶ μὲ τὸν κ. Παπαγιαννακόπουλον, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐνδικτρίβωμεν εἰς τὴν σύγχρονον φιλολογίαν τῷρες μάλιστα, ὥστε νέα ἔργα ἀγγέλλονται ὡς μέλλοντα νὰ παρασταθῶσιν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς. Μετά τὴν «Γιαννούλαν» τοῦ κ. Πέτρου θὰ ἔχωμεν τοὺς «Προκοπήρας» καὶ μετ’ αὐτοὺς τὴν «Τύχην τῆς «Ζακπέτας» δηλαδή •Le sort de Jampetas•, ὡς θὰ γράψῃ ὁ κ. Τασσούλαρης.

— Λοιπὸν — δύνασαι νὰ μ’ ἐρωτήσῃς — θὰ μοῦ εἰπῆς σήμερον περὶ αὐτῶν τῶν νιῶν οἰλολαρικῶν προϊόντων, τὰ ὥστε ἐξεκόλασέν την νεωτέρα μεγαλομοίρα καὶ τὰ ὥστε ἐθρέψε καὶ ωἱ μισσεν τὴν θερινὴ θερμότης, ὡς τὰς καλοκαύνθας καὶ τοὺς πέποντας;

— Διὸ τὰ ἔργα ἀτεναδὲν ἀνεβιβασθήσαν ἔτι ἵππι σκηνῆς, ἀπαντοῦ, εὐγενέστατε Κόμη, ὅτι ἐπιφυλάσσομεν νὰ σοὶ γιαφέω βραδύτερον, διότι ἐλπίζω, διότι θὰ είναι ἄξια τῆς Τυμπάτης προσοχῆς, σήμερον δὲ μόνον θὰ σοὶ δώσω περίληψιν τῆς ὑποθέσεως τῆς «Γιαννούλας» τοῦ κ. Πέρβελη, δράματος λίστην διασκεδαστικοῦ εἰς πράξεις τρεῖς μετὰ προλόγου εἰς πράξεις δύο καὶ εἰκόνας... ἀναχειθυήτους.

Η ὑπόθεσις τοῦ προλόγου — ὅστις είναι μεγαλείτερος του κυρίως δράματος — λαμβάνει χώραν πλησίον τῆς Τυπάτης. Μὴ νομίσῃς, διότι ὁ ἥρως τοῦ δράματος ἔχει ἀνάγκην λουτρῶν καὶ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἔκρινε καταλληλότερον τὸν τόπον τοῦτον. “Ἄλλοι λόγοι τὸν ἐξάθησαν, τοὺς ὅποιους ἀφίνων ὑπέννακλύψωσι, οἱ συολιασταὶ τοῦ μέλλοντος. Έγειροι τελεῖται παντζυρίς καὶ ὁ Μπαρμπα-Θύμνιος μετ’ ἀλλωνάδει ἀσματα κλέφτικα καὶ χορεύει ἐπὶ μίαν τὸ ὄλυγάτερον ὥραν πρὸς μεγάλην ἀνακούφισιν τοῦ κοινοῦ. Ο Μπαρμπα-Θύμνιος ἔχει μίον ὄνομαχόμενον Κωνσταντίνον καὶ είνε — κατὰ τὸν κ. Πέρβελην — τριετής φοιτευτήρας εἰς τὸ Ηαλιηπιστήμιο. Ο Κωνσταντίνος ἐμφανίζεται συνδευόμενος ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Μαρίας, ἣτις είναι πολὺ εὐγενής καὶ ἡτοι, πρόσεχε σύλλογο Κόμη, ἀγαπᾶ ὑπερμέτρως τὸν Κωνσταντίνον, διότι τὸν ἔγνωρισε μὲ... φρουστανέλλας. “Αὐταὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ Κωνσταντίνου ὁ Θύμνιος δὲν χανει καὶ τὸν προτείνει νὰ νυμφευθῇ τὴν Γιαννούλαν, φάρικαν κόρην χωρὶ τὸν, ἣτις ἀγαπᾷ, πρόσεχε, φίλε Κόμη, ἐμμακνῶς τὸν Κωνσταντίνον ἀλλ’ ὅστις δὲν τὴν ἀγαπᾷ. Εάν τὴν ἡγάπα θὰ τὴν ἐλάμβανε βεβαίως ως αὐξύγον καὶ δὲν θὰ ὑπῆργεν ἀρρεματικὴ γίνη τίποτε ἐπομένως καὶ τὸ δράμα, ἀλλ’ ἀς δψηται ὁ αἵτιος..... κ. Πέρβελης.

Ο Κωνσταντίνος ἀγαπᾷ τὴν Μαρίαν — πρόσεχε, φίλε Κόμη — καὶ τῇ ὑπόσχεται νὰ τὴν νυμφευθῇ, θὰ τὸ ἐπράττε δὲ ἀμέσως λαλήσανταν τὴν ἀδειάν καὶ τοῦ κ. Κολιάτσου, ἀλλὰ λησταὶ ὑπὸ τὴν αργυριάν τοῦ Λαμπροῦ ἀπάγουσιν εἰς τὸ σηρη τὴν Μαρίαν, ἐνῷ πειρατεῖς μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου, ὁ ὅποιος θυμωθεὶς πληγώνει κατείκει τὴν μητέρα τῆς Γιαννούλας καὶ τὴν Γιαννούλαν.

Τώρα θὰ ἐρωτήσῃς, ἀξιαγάστε Κόμη, τί είναι αὐτὸς ὁ Λαμπρός πάλιν; Μήπως είναι μέλος τοῦ Αδελφού τοῦ

Νοσοκομείου ἡ μήπως είνε δημοτικός σύμβουλος. Δὲν είνε τίποτε ἀπό αὐτό, ἀλλά ληστής . . . ἐν Ὑπατη. Σημείωσε, ότι τὸ δράμα είνε σύγχρονον καὶ ἐπομένως, ότι σύμερον — κατὰ τὸν κ. Πέρβελην — ἐν Ὑπατη ὑπάρχουν λησταί, οἵτινες ἀπάγουσι γυναικας εἰς τὰ ὅρη.

Ἐὰν ἀνησυχής διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν, ἐὰν τὸ ἔμμητον ἀναλογιζόμενος τὰς βαθεῖας πληγας, ἃς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Κωνσταντίνου ἡ Γιαννούλα καὶ ἡ μήτηρ της, πραττεῖς ὑπερβολας ἀναξίας τῆς φαντασίας σου, ὡς ἐρατεῖνε φίλε. Τὰς πληγας ὁ κ. Πέρβελης ἐπουλώνει καλλίτερον τοῦ κ. Αρετίου, ἀνεπιπτικής μεθόδου, ἐν διαστήματι δὲ δωδεκή ώρων ἡ Γιαννούλα μεταβαίνει εἰς τὰ ὅρη, συναντήσῃ τὸν Λάμπρον διαχειρίζεται σύζυγον, λυτρώνει τὴν Μαρίαν καὶ τελειώνει τὸν . . . πρόλογον. Εννοεῖται, ότι ἡ χαλαρά καὶ γερίστη ἡ μῶν διοίκησις σέβεται ἀνενόχλητον τὸν Κωνσταντίνον διὰ τὰς πληγας, ἃς κατήνεγκε.

* * *

Μετὰ τὸν πρόλογον παρέρχονται πέντε ὄλοκληρα ἐπὶ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ὁ Λάμπρος — πρὸς μεγιστην χαράν τοῦ κ. Μερκούρη — συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων, ὁ Κωνσταντίνος διορίζεται εἰσαγγελεὺς ἐν Ἀθήναις — μετατιθεμένου βεβαίως τοῦ κ. Γαλιάττου — ἡ Μαρία ἀποκτᾷ τέλον καὶ ἡ ταλκίπωρος Γιαννούλα γίνεται . . . ὑπηρέτριας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πρώτου ἐραστοῦ της, τοῦ κατακτητοῦ τῆς καρδίας της, τοῦ Κωνσταντίνου! Διατυχίας Γιαννούλα! Τὶ νὰ γίνη! Ετοι τὸ θέλει ὁ Θεὸς καὶ ὁ κ. Πέρβελης!

* * *

Τὰ προτυρχικά δόματα, ἐνν έβασιν οὕτω θὰ ἔτο περιττὴ ἡ ἔξακολούθησις τοῦ δράματος καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς Γιαννούλας δὲν θὰ ἔβραβεύεται συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς τραγωδίας. "Επρεπε νὰ ἔρθῃ ἡ κάτιαφοις, 1903

Δοιπόν.

Ἡ Μαρία ἐρᾶται ἐμμανῶς Γεωργίου τινός, ὅπτις τὴν πείθει νὰ ρίψῃ δηλητήριον εἰς τὸ γαλλ τοῦ συζύγου τῆς Κωνσταντίνου καὶ τὶ δηλητήριον, θεέ μου! ὑδροκυανικὸν ὥξιν! — Μὰ πότε τίλος πάντων τὰ φρυξικεῖα θὰ παύσωτι νὰ χορηγῶσι τόπον ἀπερισκέπτως τοιαῦτα δηλητήρια! Πλὴν ὅποιος σύμπτωσις ἀντὶ νὰ πίῃ τὸ γάλα εἰς τὸ δόποιον ἐτέθη τὸ δηλητήριον ὁ Κωνσταντίνος, τι πίνει ὁ πατήρ του καὶ ὁ μικρός του υἱός Επαμινόνδας, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν, ἀφοῦ ὁ Επαμινόνδας . . . τὰ κάνει. Συγγνώμην, φίλε Κόμη, είνε φράσεις τοῦ κ. Πέρβελη ἐν τῷ δράματι. Ὕποθέτουμεν, ότι ἵδω είνε ἡ κάθαροις τοῦ δράματος καὶ διὰ τοῦτο ὁ συγγραφεὺς τῆς Γιαννούλας ἀπέδωκε καθηκτικὴν ἴδεότητα εἰς τὸ ὑδροκυανικὸν ὥξιν.

* * *

Τώρα μὴ ἐρωτᾶς, ἀγαπητὲ Κόμη, τί ἀπέγεινε. Κατ' ἀρχὰς θεωρήθη ἔνοχος ἡ Γιαννούλα, ἀλλά ἀπεδείχθη βραδύτερον ἡ ἀθωότης αὐτῆς γάρις εἰς τὰς ἀνακρίσεις τοῦ κ. Νικολάου . . . Μάνεση, φέρε εἰπεῖν, καὶ τοῦ παθόντος κ. Κωνσταντίνου . . . εἰσαγγελεύεις; Σταύρωσης αὐτοῦ

Καὶ ἡ ἔνοχος;

Φεῦ ἡ ἔνοχος ἀποθνήσκει παράφρων! Ο δὲ ἐραστὴς τῆς Γεωργίου γίνεται ἀφαντος καὶ ἀκόμη τὸν ζητεῖ ἡ ὁστυνομία. Ελπίζεται, ότι δὲν θὰ τὸν συλλάβῃ χάρις εἰς τὰ μέσα ἀτινος διαθέτει, διότι πρέπει νὰ σημειώσῃς, ότι είνε ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν.

* * *

Αὐτὸς είνε τὸ νέον δράμα, ἐρατεῖνε Δὲ Καστρε, τὸ ὄποιον

μῆς παριουσίασεν ὁ κ. Τσεβουλάρης, ὅσον ἦτο δυνατὸν αὐτῷ εὔπρεπῶς. "Οταν ἔξηλθον τοῦ θεάτρου ἐσκόθην, ὅτε πολὺ καλλίτερον θὰ ἔπραττεν ὁ προειρημένος θεωτάρχης ἀντὶ νὰ ἔζηται κωμῳδίας, κατίνες κινοῦσι τὴν ἀταδίκην τῶν θεατῶν, νὰ εὑρεσκε παρόμειτα δράματα κινοῦνται . . . τὸν γέλωτα. Διάτι δὲ καὶ ἐγὼ ἐγέλασα ἀπερχόμενα νὰ στείλω εἰς ἔνδειξεν εὐγνωμοσύνης μίαν φεύγην ὑδροκυανικοῦ ὥξεος πρὸς τὸν κ. Πέρβελην καὶ μίαν ἐπιστολὴν περὶ «Γιαννούλας» πρὸς Σέ. "Επράξα καλῶς;

Σὲ φιλό

① Ήμέρα τῆς γυναικού

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ταχυδρόμος—επιταχυνός—επιταχυνός—επιταχυνός

Μανῆ. Ατέ ἐπιγραφὴ δημοσιευθεῖσαν, ἀλλὰ τὸ ποίημα Αδτό δὲν είνε πλέον ζεστῆς ἀποτελεσμα, ἀλλὰ μαγίας. — **Κυναύδη.** "Επρεπε νὰ γίνεται τὸν πρότοισαν νὰ μὴ μᾶς παρακαλήσῃ θερμῷ μὲ αὐτοὺς τῆς ζάτας. "Πάρις αἱς παρακαλοῦμεν γνωχῶς αἱ ἀναγνωστραὶ μας νὰ ἔξακολουθῶσι τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ φύλλου ἡμῶν καὶ νὰ μὴ ἔξακολουθῶσι . . . τὴν γραφὴν πομπάτων — παρέργω. Ο κ. Ιωάννης Δαμέρης διευθύνει τῆς "Εβδομάδος" εἰναιάρας — Βορδάνη. Α. Ζ. Τὸ δελτάριον σας ἀληθινή, ἀλλά η συνδρομή σας οὐχ! — Χαλκίδη Χ. Τ. Η Κητυθεῖσα σημειώσεις σᾶς, ἀπεπάλη ταχυδρόμικος. — Αιγαίδα Α. Κ. καὶ Ι. Π. Ατέ παυδεῖτες ἐπτάληροι. — Καραλλήγιαν Α. Ι. Φ. Κ. Μινιάτες ήσυγες. Βόλου. Ι. ΙΙ. δὲ Μ. Κ. Μάτσηθη ὥπερ — Πατριατ. Θ. Ρ. Τὸ τύλιον τὸ λαρβάνετε τραχικά, ώστα φροντίσατε δεκά τὴν πλησιωμὴν τῆς συνδρομῆς σας. — **Κυναύδη.** Κ. Ρ. Τὰ περὶ τοῦ ἀγραμμάτου Ραζῆ ή Κατοικίδια φεύγετε!

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΙΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Έξαδέκη τὸ 37ον τεῦχος. Εν αὐτῷ εύρεσκονται πλειστα δέρμα ἐνδιαφέροντα, οἷα τὰ περὶ Αράτου, Αργεντίνης, Ημεσπονδίας, Ασγολίδος, καὶ Κορινθίας, Αργοναυτῶν, Αργος. Εἰς νέους συνδρομητὰς παρέχονται ἐκδολίσι πρὸς απότητον τῶν ήσηδεόντων 37 τευχῶν.

Αγριπτί. Ρωμαϊκὸν δέκατον κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ι. Θ. Κορραζού, θεωρήσον. Εδημοσιεύθη τὸ 13 φυλλάδιον τοῦ παρισκουδάστου τοῦτου συγγράμματος περιλαμβάνον: Περὶ συνενοχῆς καὶ εἰς δλδηληρον ἐνοχῆς, περὶ φυτικῶν ἴνσησ, περὶ τόπου καὶ γόνου ἐπεληφθείσις, περὶ δεσμάσεως ἱππαρχόντων, περὶ συνδρομῆς πιστωτῶν κ. λ. π. Συνιστάμεν, λίδιος, εἰς τοῦ φυτῆτάς, τὴν ἀπόκτησιν τοῦ εἰσηγμένου ἔργου.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1889. Έδημοσιεύθη ἡ ἀπαραιτητος οὗτος στατιστικὸς δῆμης διὰ τοὺς ἀσγολούσκους εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἴμματα ἐκ τοῦ ἐν τῷ "Τηνοργείων τῶν Οἰκονομικῶν τυμπάτος τῆς στατιστικῆς, διευθύνεται δ. κ. Σ. Σκιαδᾶς τόσον καταλλήλως:

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

Ταχύδρομος από τη Ματιανή — τη Σαντομέριαν

ΓΡΑΜΜΗ ΕΗΦΙΣΣΙΑΣ

"Αταχωρήσεις καθ' ἐκάστην

Έξ Αθηνῶν, Π. Μ. 6.00 — 7.30 — 9.10 — 11.30. Μ. Μ. 3.00 — 4.00 — 5.00 — 6.30 — 8.00.

Έξ Κηφισίας, Π. Μ. 6.45 — 8.20 — 10.40. Μ. Μ. 2.30 — 4.10 — 5.10 — 7.20 — 9.20 — 10.20.

Τὰς Κυριακὰς καὶ βορεῖας προστίθενται εἰς ἀμαξοστοιχία: Έξ Αθηνῶν, Μ. Μ. 11.10. Έξ Κηφισίας Μ. Μ. 12.00.

ΕΟΡΤΑΙ. 1, 6, 7, Ιανουαρίου — 2 Φεβρουαρίου — 25 Μαρτίου — 23

· Απριλίου — 21 Μαΐου — 29, 30 Ιουνίου — 20, 27 Ιουλίου — 6, 15
23 Αύγουστου — 14 Σεπτεμβρίου — 26 Οκτωβρίου — 30 Νοεμβρίου
6, 25, 26 Δεκεμβρίου.